Frenats pel líder i l´àrbitre

El Girona és superior i té més ocasions que el Leganés però veu com li anul·len dos gols i acaba pagant altre cop la poca punteria · Timor iguala el gol de Lekic i després Eloi envia una pilota al pal i Mata perdona al final

Cristian Herrera cau davant la pressió d´Alberto Martín.

MARC BRUGUÉS | GIRONA

Frenar el líder mai és missió senzilla i tenir-lo contra les cordes tampoc. Es digui Leganés, Betis o Deportivo de la Corunya. El Girona va aconseguir-ho ahir però es va quedar a mitges a causa, en part, de dues decisions arbitrals controvertides, però també a la seva manca de punteria. Un mal, aquest últim, que arrossega durant tota la temporada i que la passada jornada a Almeria ja li va costar punts. El partit dels de Pablo Machín va ser, més que correcte, notable, sobretot en una segona part on Cristian Herrera i Mata van perdonar sols davant el porter Serantes, i Eloi Amagat va enviar una pilota al pal. Arribades clares per marcar més d'un gol i que el Girona no va saber aprofitar. El factor arbitral va tornar a influir ahir després d'unes jornades de calma. I és que ni Lejeune va fer falta a Serantes en el gol de Kiko Olivas ni Lekic estava en fora de joc en el segon gol anul·lat a la primera part. Si això hi afegim que el Leganés va empatar immediatament després del gol de Lekic, sumar els tres punts es va convertir en missió impossible.

També difícil però no impossible està l'objectiu de fer el play-off. L'empat d'ahir manté el Girona a 5 punts de la zona de promoció, els mateixos d'abans de començar la jornada, però la sensació amb què tant jugadors com afició va marxar de Montililvi ahir va ser la d'haver deixat escapar una bona oportunitat per retallar diferències i acostar-s'hi. Diumenge, l'equip visita Saragossa en una altra cita contra un rival directe que pot definir les opcions de poder treure el cap en aquestes posicions de privilegi tan desitjades.

Condicionats per l'allau de baixes que ha patit l'equip els darrers dies, el Girona encarava la visita del líder amb un mig del camp sense dos dels indiscutibles de Machín, com són Pere Pons i Àlex Granell. Això va fer que Eloi Amagat i Alcaraz acompanyessin Borja García a la sala de màquines en un onze titular on també va ser novetat Javi Álamo en el lloc del lesionat i sancionat Aday. Cap segon va deixar passar el Leganés per ensenyar les seves armes i des de bon començament es va apropiar del control de la pilota oferint unes sensacions molt bones. I és que el conjunt madrileny no és el líder de la categoria per casualitat. A banda de comptar amb grans individualitats, el seu tècnic Asier Garitano va demostrar tenir ben estudiat el Girona i li va sortir amb el mateix 5-3-2, amb Timor incrustat com a tercer central.

Amortida la primera sortida fulgurant, sense ocasions això sí, del Leganés el Girona va anar guanyant metres. En una acció a pilota aturada l'àrbitre va invalidar un gol a Kiko Olivas per una suposada falta prèvia de Lejeune al

porter. El partit era d'allò més travat. El Girona no trobava la manera de combinar ni entre els tres del mig del camp ni tampoc amb Cristian Herrera i Lekic. Enmig de l'espessor general dels gironins, els madrilenys amenaçaven amb ràpides contres. Seria el Girona però qui tornaria a enviar, inútilment, la pilota al fons de la xarxa. L'àrbitre va invalidar l'acció de Lekic per fora de joc.

La represa començaria amb un Girona més intens i amb el Leganés amagant, com durant tota la primera part, de sortir al contracop. La insistència del Girona a punt estaria de trobar premi quan després del refús de Serantes a un cacau d'Eloi Amagat, Cristian Herrera va rematar, amb tot a favor, la pilota llepant el pal. El Girona, amb deu minuts de la segona part, ja havia fet més ofensivament que en tota la primera. La recompensa arribaria cinc minuts després i ho faria amb l'arma amb la qual tanta estona feia que amenaçava el Leganés, el contracop. Seria el serbi qui obriria la llauna en rematar una centrada precisa de Javi Álamo amb la cama esquerra, després que el canari es creués tot el camp amb una galopada espectacular. Sortia el sol a Montilivi però amb mitja hora per endavant i el líder com a rival, per descomptat que no hi havia res fet.

El gol faria moure peça de seguida a Garitano que introduiria al terreny de joc un davanter, Borja Lázaro, i un migcentre pur, Lluís Sastre. Això va fer que els madrilenys canviessin de dibuix per passar a jugar amb un clàssic 4-2-3-1. L'alegria duraria ben poc. Els retocs de Garitano farien efecte ben aviat i en un contracop després de robar una pilota al mig del camp, Szymanowski assistiria per a un Timor que no tindria pietat del seu exequip per empatar el partit.

El matx es tornava a anivellar. L'equilibri era màxim entre el líder i un Girona que estava fent més mèrits per a anar per davant en el marcador. Els de Machín gaudirien d'un lliure indirecte dins l'àrea per cessió amb el peu al porter que Borja García va estavellar a la barrera. Només un minut abans, Eloi Amagat havia etzibat una gardela al pal esquerre des de fora l'àrea. El Girona cercava el gol que li permetés fer un bon salt a la taula de classificació. De la seva banda, els madrilenys començaven a donar per bo el punt i havien abaixat una mica la intensitat en atac. Machín va apostar per fer entrar Jairo Morillas als darrers ?instants, a veure si en pescava alguna.

Seria Jaime Mata qui va tenir a les botes el que hauria pogut ser el gol de la victòria. Serantes però, va neutralitzar el seu xut clar amb l'interior de la dreta davant la desesperació de la parròquia local. Poc abans Symanowski havia fet lluir Becerra en la segona ocasió clara dels madrilenys ahir a Montilivi. Ja no hi havia temps per a res més. El líder frenava un Girona que segueix demostrant que encara té molt a dir en aquesta Lliga.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/21/frenats-pel-lider-larbitre/773663.html?utm_source=rss